

กิตติกรรมประกาศ

โครงการเครือข่ายองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนกับกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ปากบารา จังหวัดสตูล สำเร็จลุล่วงได้ด้วยการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักวิจัยและพัฒนา และสถาบันสันติศึกษาที่อำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน

ขอขอบคุณ คุณสมบุรณ์ คำแหง และคุณหุตติน อุสมมา ที่ให้คำแนะนำ ตลอดจนอำนวยความสะดวกในการทำงานจนสำเร็จลุล่วงไปได้ ขอขอบคุณคุณกัลยทรรศน์ ตั้งหวังและคุณวิโชคศักดิ์ ธรรมรงค์ไพรี ที่ให้ความช่วยเหลือในการประสานงานในด้านต่างๆ ด้วยดีมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ ผู้ให้การสัมภาษณ์ ผู้เข้าร่วมประชุม และผู้ให้การสนับสนุนการทำงานทุกท่านจากเครือข่ายประชาชนติดตามแผนพัฒนาจังหวัดสตูล เครือข่ายรักจังสตูล หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน และบุคคลอีกมากมายที่มีส่วนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จด้วยดี

คณะผู้วิจัยยินดีน้อมรับข้อเสนอแนะและข้อเสนอจากทุกท่านเพื่อการปรับปรุงงานวิจัยให้มีประโยชน์ต่อไป

ผศ.ดร.บุษบง ชัยเจริญวัฒน์ และคณะผู้วิจัย

เมษายน 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพ ลักษณะ ความสัมพันธ์และการดำเนินงานของเครือข่ายองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนกับการพัฒนาพื้นที่ปากบารา จังหวัดสตูล โดยใช้วิธีการศึกษาวิจัยแบบผสม (Mixed Methods) ทั้งการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มย่อย รวมถึงการใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณคือการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่จำนวน 400 ราย

ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพขององค์กรภาคประชาสังคมที่ดำเนินกิจกรรมในพื้นที่อย่างต่อเนื่องมีจำนวน 10 องค์กร ทั้งที่เป็นองค์กรจากชุมชน องค์กรที่ประชาชนเข้าร่วมและองค์กรที่ร่วมมือกับภาครัฐ ส่วนขององค์กรพัฒนาเอกชนจะมีเจ้าหน้าที่ประจำในพื้นที่จำนวน 2 องค์กร ซึ่งทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์กันเชิงพื้นที่และทำกิจกรรมร่วมกันคือเครือข่ายประชาชนติดตามแผนพัฒนาจังหวัดสตูล มี 2 กิจกรรมหลัก ประกอบด้วย 1) การทำงานภายในชุมชน ได้แก่ การเสริมองค์ความรู้ชุมชน จัดกิจกรรมและเคลื่อนไหวร่วมในการต่อต้านโครงการทำเรื่อน้ำลึกปากบารา และ 2) การทำงานภายนอกชุมชน ได้แก่ การสร้างเครือข่ายรักจังหวัดสตูลเป็นเครือข่ายร่วมระหว่างองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชน และการแสดงจุดยืนการแก้ปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรและการต่อต้านโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของรัฐอันเนื่องมาจากนโยบายสาธารณะ

ผลการสำรวจความต้องการการพัฒนาในพื้นที่ปากบารา พบว่าปัญหาหลักของชุมชนคือ ยาเสพติด โครงการก่อสร้างทำเรื่อน้ำลึก การว่างงาน ความยากจนและการทะเลาะวิวาทในชุมชน ส่วนระดับความไว้วางใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน พบว่า ประชาชนให้ความไว้วางใจกับบุคลากรด้านสาธารณสุข เครือข่ายรักจังหวัดสตูล เครือข่ายประชาชนติดตามแผนพัฒนาพื้นที่ปากบาราและจังหวัดสตูลในระดับปานกลาง และให้ความไว้วางใจในการเข้าร่วมกับพัฒนากรและศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) ในระดับน้อย ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นหากมีโครงการพัฒนาทำเรื่อน้ำลึกในพื้นที่นั้น ประชาชนในพื้นที่เห็นว่าอาจขาดแหล่งทำมาหากินและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ (ร้อยละ 78.8) ต้องย้ายที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 75.5) เกิดมลพิษที่ส่งผลต่อสุขภาพ (ร้อยละ 73.8) วิถีชีวิตเดิมสูญหาย (ร้อยละ 70.0) และผลกระทบต่อการท่องเที่ยว (69.8) จึงเห็นได้ว่าปัญหาหลักที่ประชาชนในพื้นที่กังวลมากกว่าครึ่งคือการก่อสร้างทำเรื่อน้ำลึกและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

สำหรับการมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนสามารถจำแนกได้เป็น 3 ระดับ คือ 1) ระดับเล็ก คือองค์กรที่ปฏิบัติกิจกรรมในพื้นที่รอบอ่าวปากบาราหรือในตำบลปากน้ำ 2) ระดับกลาง คือองค์กรที่ทำงานครอบคลุมพื้นที่ครอบคลุมในจังหวัดสตูล และ 3) ระดับกว้าง คือองค์กรที่ร่วมสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมหรือมีส่วนร่วมเฉพาะกิจกรรมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา การศึกษานี้มีข้อเสนอแนะ 2 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับชุมชน โดยให้เครือข่ายเพิ่มการใช้มิติทางศาสนาและวัฒนธรรมในการขับเคลื่อนกิจกรรม เพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายและชุมชน ซึ่งผู้นำท้องถิ่นต้องให้ความร่วมมือ และ 2) ระดับองค์กรและเครือข่าย ควรสร้างความร่วมมือทำความเข้าใจและประสานงานร่วมกับชุมชน โดยใช้ “กลุ่มรักจังสตูล” เป็นหลักในการจัดเวทีให้ข้อมูลและควรสร้างความร่วมมือทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด ระดับชาติและนานาชาติ ในการหนุนเสริมการทำงานในพื้นที่

Abstract

The purpose of this study was to study the status and the operational type of civil society organizations (CSOs) and non-governmental organizations (NGOs) as well as their relationship in developing Pak Bara Area of the Satun Province. The mixed methods used in this study included participatory observation, indepth interviews, focus groups, and an opinion survey of 400 community members.

It was found that there were 10 CSOs which were continually active in the area. These were community organizations in which people participate, and organizations which co-operate with the governmental sector. There were 2 NGOs which had representatives regularly assigned to the area. The two groups of organizations were related in terms of space and activities. That is, CSOs monitored the province's development plans. They had two principal kinds of activities. The first dealt with operations within their communities which included empowering the communities with new body of knowledge, organizing activities, and participating in the protest movement against Pak Bara Deep Sea Port Project. The second dealt with operations outside their communities which included creating the "Ruk Jang Satun" Network for the co-operation of Satun's [Pak Bara's] CSOs and NGOs, and asserting their standing points with regards to solving problems in natural resource management and objecting the government's implementation of public policy concerning development projects for large-scale industries.

The survey of development needs in the Pak Bara area revealed that the community's major problems were drug addiction, Deep Sea Port Project, unemployment, poverty, and quarrels. As for community's trust in activity participation, it was at moderate level with public health personnel, the "Ruk Jang Satun" Network, CSOs that monitored the development plans of Pak Bara Area and the Satun province; and at low level with government social workers and Southern Border Province Administrative Center (SBPAC). As for the community's opinions concerning the impact

of the Deep Sea Port project, the results were in this descending order: possible loss of fishing grounds and natural resources (78.8 %), relocation (75.5 %), harmful pollutions (73.8 %), loss of traditional way of life (70.0 %), and adverse effect on tourism (69.8 %). In short, the people's major concerns were about the Deep Sea Port and related industries.

The participatory CSOs and NGOs could be classified into 3 levels. Those of the local level included the organizations which operated in the area around Pak Bara Bay or in Pak Num Sub-district. Those of the provincial level included the organizations of which operations covered larger areas of the province. Those of the national and international level included the organizations that supported the activities or the participation in the activities of governmental sector, private sector, and academic institutes.

This study has two suggestions. First, for the local level, the involved networks should add more religious and cultural dimensions in driving forth activities, and should strengthen the relationship between networks and community with the cooperation of community leaders. Second, the national and international networks should enhance their understanding and cooperation with the community through the “Ruk Jang Satun” Network's assistance in providing forums. All three levels — local, provincial, national and international should work together to promote local operations.

KeyWords : network, civil society organizations , non-governmental organizations, social development, Pak Bara, Satun province

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการวิจัยเครือข่ายองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนกับกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ปากบารา จังหวัดสตูล (Network of Civil Society Organizations (CSOs) and Non-Governmental Organizations (NGOs) in Participatory Development of PakBara Area, Satun Province) เป็นโครงการวิจัยในพื้นที่ปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล ซึ่งถือเป็นจุดยุทธศาสตร์หลักในการเชื่อมต่อการค้าขายและการขนส่งสินค้า ตามแผนการก่อสร้างท่าเรือแห่งใหม่และรถไฟรางคู่ในการขนส่งสินค้าที่เชื่อมต่อระหว่างท่าเรือน้ำลึกสงขลาแห่งที่ 2 ที่ตำบลนาทับ อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ถึงท่าเรือน้ำลึกปากบารา ที่ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ทำให้พื้นที่ปากบาราซึ่งเป็นพื้นที่ท่าเรือท่องเที่ยวและอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา เชื่อมต่อไปยังอุทยานแห่งชาติตะรุเตา อยู่ในแผนพัฒนาดังกล่าวด้วย ทำให้อาจส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ พื้นที่การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศชายฝั่งและชุมชนท้องถิ่น โดยผลการพัฒนาดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อชุมชน ทั้งด้านวิถีชุมชน การประกอบอาชีพและสังคมวัฒนธรรมที่ต้องแปรเปลี่ยนไป รวมถึงการพัฒนาพื้นที่ปากบาราให้เป็นท่าเรือน้ำลึกฝั่งตะวันตกแห่งใหม่ในพื้นที่อนุรักษ์สวนทางกับแนวทางการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตอย่างยั่งยืน โดยเน้นทรัพยากรธรรมชาติและการท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล จึงทำให้เกิดการคัดค้านต่อต้านในแนวทางการพัฒนาดังกล่าว

องค์กรภาคประชาสังคม (CSOs) และองค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) ในจังหวัดสตูล เป็นกลุ่มที่ทำงานติดตามข้อมูลแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาภาคใต้ มีบทบาทในการให้ความรู้แก่ชุมชนในด้านการพัฒนาได้เข้ามาสนับสนุนองค์กรภาคประชาชนให้มีความรู้เท่าทันการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น องค์กรพัฒนาเอกชน หรือ NGOs ในพื้นที่จังหวัดสตูล มีการดำเนินกิจกรรมในพื้นที่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 เป็นต้นมา (บรรจง นะแส, 2540) ปัจจุบันมีองค์กรทำงานมากขึ้นเกิดเพิ่มขึ้นในหลายองค์กร โดยแยกตามเนื้อหาและประเด็นในการสนับสนุนความเข้มแข็งของชาวบ้านและองค์กรชุมชน เช่น ด้านประมง ด้านการเกษตร ด้านกองทุนชุมชน ด้านสิทธิเสรีภาพของประชาชน ด้านสิ่งแวดล้อมหรือด้านสังคม ผ่านกิจกรรมในชุมชนแต่ละพื้นที่ นอกจากองค์กรพัฒนาเอกชนแล้วในจังหวัดสตูลยังมีองค์กรภาคประชาสังคม ซึ่งได้แก่ กลุ่มองค์กรชุมชน หรือกลุ่มกิจกรรมในจังหวัดสตูลร่วมเข้ามาเรียนรู้ สร้างความสัมพันธ์และให้ความสำคัญกับประเด็น “ปัญหาของชาวสตูล” รวมถึงการแสดงจุดยืนในแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนและไม่เห็นด้วยกับแนวทางการดำเนินการพัฒนาเมืองสตูลให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนใน

ภาคอุตสาหกรรม การสร้างท่าเรือน้ำลึกปากบาราตั้งกล่าวว่าจะส่งผลกระทบต่อวิถีชุมชนและทำลายทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ของตำบลปากบาราและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอื่น ๆ อีกด้วย

แนวทางหลักขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรภาคประชาสังคมในจังหวัดสตูล ที่เน้นการรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่บริสุทธิ์ สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามเหล่านั้น จึงได้รวมกลุ่มจัดตั้ง “กลุ่มเครือข่ายประชาชนติดตามแผนพัฒนาจังหวัดสตูล” ขึ้น โดยมีองค์กรพัฒนาเอกชน ภาคประชาสังคม องค์กรชุมชนและกลุ่มชาวบ้านในพื้นที่ร่วมกันสนับสนุน เพื่อแสดงเจตจำนงถึงแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนและรักษาสมดุลทางธรรมชาติไว้ให้แก่คนรุ่นต่อไป ที่ผ่านมากลุ่มได้มีการติดตามความเคลื่อนไหวของแผนพัฒนาพื้นที่และจัดกิจกรรมรณรงค์เพื่อสร้างความเข้าใจในการพัฒนาแก่ชาวบ้านในชุมชน กลุ่มองค์กรชุมชนและประชาชนทั่วไป มีการจัดกิจกรรมเวทีให้ความรู้แก่ประชาชน การเรียกร้องให้มีการทบทวนโครงการ การฟ้องร้องต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในประเด็นที่ได้รับผลกระทบจากโครงการ รวมถึงการยื่นข้อเรียกร้องผ่านจดหมายเปิดผนึกถึงนักวิชาการและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในการทบทวนเพื่อยกเลิกโครงการประชาสัมพันธ์ที่มหาวิทยาลัยดำเนินการอยู่ (เครือข่ายประชาชนติดตามแผนพัฒนาจังหวัดสตูล, 2554)

โครงการท่าเรือน้ำลึกปากบารา เป็นหนึ่งโครงการขนาดใหญ่ซึ่งประกอบด้วยโครงการย่อยหลายอย่าง ได้แก่ โครงการสร้างรถไฟรางคู่ท่าเรือน้ำลึกสงขลา 2 กับท่าเรือน้ำลึกปากบารา โครงการอุโมงค์สตูล-เปอร์ลิส (มาเลเซีย) โครงการสร้างโรงกลั่นและวางท่อน้ำมัน โครงการสร้างเขื่อนและโครงการสร้างโรงไฟฟ้า เป็นต้น แนวทางการพัฒนาดังกล่าวเป็นการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภาคใต้และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศซึ่งไม่สอดคล้องกับพื้นที่และไม่ได้ไปสู่การพัฒนาตามวิถีชุมชน การขับเคลื่อนขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรภาคประชาสังคมจังหวัดสตูล จึงมีส่วนสำคัญในการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่ชาวบ้านและชุมชนและเสนอแนะแนวทางการพัฒนาที่ไม่กระทบต่อสังคมวัฒนธรรมและชุมชน ซึ่งต้องอาศัยวิธีดำเนินการพัฒนาและแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาที่สอดคล้องกัน วิธีการดำเนินการและแนวทางดังกล่าวจึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจเพื่อจะชี้ให้เห็นว่ากระบวนการพัฒนาที่ชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชนและภาคประชาสังคมดำเนินการนั้นสอดคล้องกับแนวทางและกระบวนการพัฒนาอย่างไรบ้าง และมีแนวทางอย่างไรที่จะนำไปสู่การพัฒนาพื้นที่

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1 เพื่อศึกษาสถานภาพ ลักษณะ และความสัมพันธ์ขององค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนในการดำเนินงานเชิงพัฒนาในพื้นที่ปากบารา จังหวัดสตูล
- 2 เพื่อศึกษากระบวนการดำเนินงานของเครือข่ายองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนกับการพัฒนาพื้นที่ปากบารา

3. เพื่อเสนอแนะการขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาของเครือข่ายองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่ปากบารา

กระบวนการวิจัย

โครงการได้ดำเนินการตั้งแต่เดือนตุลาคม 2555 – เดือนกันยายน 2556 โดยการดำเนินโครงการได้แยกแผนการปฏิบัติงาน 3 ช่วง คือ

ช่วงที่ 1 เดือนตุลาคม–เดือนธันวาคม 2555 เป็นการเข้าร่วมแนะนำโครงการและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโครงการฯ และองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรชุมชนต่างๆ ในพื้นที่ปากบารา จังหวัดสตูล รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมของเครือข่ายและภาคต่าง ๆ ที่ทำกิจกรรมในพื้นที่

ช่วงที่ 2 เดือนมกราคม–เดือนเมษายน 2556 เป็นการเข้าร่วมกิจกรรมและติดตามภารกิจโครงการที่เกี่ยวข้องกับประเด็นของโครงการ ประกอบด้วยการจัดเวทีประชุมเชิงปฏิบัติการในแต่ละกลุ่ม เวทีการระดมความคิดเห็น และการสัมภาษณ์กลุ่มองค์กรที่เกี่ยวข้อง

ช่วงที่ 3 เดือนพฤษภาคม–กันยายน 2556 เป็นการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาตรวจสอบข้อมูลกับผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่เพื่อเติมเต็มข้อมูลและวิพากษ์ ข้อมูล พร้อมทั้งจัดการสนทนากลุ่ม (focus group) เพื่อเพิ่มเติมข้อมูลการศึกษาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นตอนและแนวทางการวิจัย

ในการศึกษา ได้กำหนดขั้นตอนการศึกษาไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลองค์กรชุมชนและองค์กรประชาสังคม ที่เป็นข้อมูลเอกสารและข้อมูลทุติยภูมิ รายงานการวิจัยและบทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยนักวิจัยได้เข้าไปร่วมสังเกตดำเนินการประชุม ร่วมเตรียมและจัดกิจกรรมกับกลุ่มองค์กรเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเกตกระบวนการและรูปแบบการทำงานของกลุ่มเครือข่าย ในขณะเดียวกันก็ร่วมเสนอความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมต่างๆของกลุ่ม

3. การสัมภาษณ์ และสัมภาษณ์เชิงลึก กับผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นสมาชิกหรือเคยเข้าร่วมกิจกรรมกับเครือข่ายประชาชนติดตามแผนพัฒนาจังหวัดสตูล และเป็นชาวบ้านหรือเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในพื้นที่ 3 หมู่บ้าน คือ ปากบารา ท่ามาลัย และตะโล๊ะใส ซึ่งเป็นพื้นที่ทำงานของกลุ่มเครือข่าย

4. จัดทำแบบสำรวจความเห็นของประชาชน (Survey) ต่อการทำงานของกลุ่มเครือข่ายตลอดจนโครงการทำเรื่อน้ำลึก เพื่อสะท้อนให้เห็นผลการทำงานของเครือข่ายในทัศนะของประชาชนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยใช้แบบสำรวจอย่างมีโครงสร้างในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย โดยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ใน

จำนวน 3 หมู่บ้าน ของตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล หลังจากได้จำนวนตัวอย่างแล้ว ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้มาด้วยการเลือกสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

5. จัดเวทีพื้นที่และการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้องค์กรต่าง ๆ ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อระดมความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นบทบาทของเครือข่ายต่อการพัฒนาพื้นที่ ทั้งจุดดีและจุดด้อย ทั้งยังร่วมกันเสนอแนะและเสนอแนวทางการทำกิจกรรมของเครือข่ายต่อไป ซึ่งโครงการวิจัยได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในพื้นที่ 2 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 วันที่ 28 มกราคม 2556 ที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบลปากน้ำ และ ครั้งที่ 2 วันที่ 29 มิถุนายน 2556 ที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบลปากน้ำ

6. นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์โดยการประชุมร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีกรณีศึกษาผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ ในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่ร่วมแลกเปลี่ยนและเสนอแนะแนวทางการพัฒนาและแก้ปัญหาชุมชนในพื้นที่ต่อไป

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพขององค์กรภาคประชาสังคมที่ดำเนินกิจกรรมในพื้นที่อย่างต่อเนื่องมีจำนวน 10 องค์กร ได้แก่ ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น จ.สตูล (สกว.) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) ชมรมประมงพื้นบ้าน สภาพัฒนาการเมือง (สพม.) สภาองค์กรชุมชน ต.ปากน้ำ และสภาองค์กรชุมชน อ.ละงู โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล สมาคมรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ภาคใต้ เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภค กลุ่ม REEF GARDIAN กลุ่มอนุรักษ์อ่าวปากบารา สมาคมรักษ์ทะเลไทยและมูลนิธิอานันทามัน ซึ่งได้ดำเนินกิจกรรมร่วมกันตั้งแต่ปี พ.ศ.2553 จนถึงปัจจุบัน (มิถุนายน 2556) โดยคณะวิจัยได้รวบรวมช่วงเวลาและความเคลื่อนไหวของกลุ่มในรายละเอียดบทที่ 4 ทั้งนี้องค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนมีความสัมพันธ์กันเชิงพื้นที่และทำกิจกรรมร่วมกันคือเครือข่ายประชาชนติดตามแผนพัฒนาจังหวัดสตูล มีกิจกรรมหลักที่ร่วมกัน 2 กิจกรรมคือ 1) การทำงานภายในชุมชน ได้แก่ การเสริมองค์ความรู้ชุมชน จัดกิจกรรมและเคลื่อนไหวร่วมในการต่อต้านโครงการทำเรื่อน้ำลึกปากบารา และ 2) การทำงานภายนอกชุมชน ได้แก่ การสร้างเครือข่ายรักจังสตูลเป็นเครือข่ายร่วมระหว่างองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชน และการแสดงจุดยืนการแก้ปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรและการต่อต้านโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของรัฐเป็นนโยบายสาธารณะ นอกจากนี้มีเครือข่ายในพื้นที่แล้วยังมีพันธมิตรองค์กรเครือข่ายต่างพื้นที่ให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ทั้งงานข้อมูล การจัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการประชาสัมพันธ์ เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบลนาทอน อำเภอทุ่งหว้า สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ สมาคมตำบลบ้านดับเมือง คณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน (กป.อพช.) คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และกลุ่มองค์กรอื่น ๆ ด้วย

สถานการณ์และความเคลื่อนไหวของเครือข่ายในพื้นที่ปากบารา

สถานการณ์ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายและความสัมพันธ์ของเครือข่ายองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชน ได้นำเสนอผลการศึกษาใน 2 ประเด็นด้วยกัน คือ โครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกปากบาราและโครงการต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นที่มาของการรวมตัวของเครือข่าย และบทบาทและความเคลื่อนไหวของเครือข่ายประชาชนติดตามแผนพัฒนาจังหวัดสตูลต่อการจัดกิจกรรมในพื้นที่

1.) *โครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกปากบาราและโครงการต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง* เป็นโครงการที่มีการวางแผนต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2524-2529) ในช่วงเวลานั้นประเทศไทยได้ประสบปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจที่จึงได้ชะลอโครงการออกไป จนมาถึงช่วงรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี กระทรวงคมนาคมมีการบรรจุโครงการสะพานเศรษฐกิจเชื่อมโยงทะเลอันดามันและอ่าวไทย (Landbridge) โดยเข้าวาระการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อ 28 มิถุนายน พ.ศ.2548 และคณะรัฐมนตรี (ครม.) มีมติรับทราบตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอแผนพัฒนาดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นโดยกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงจากประชาชน แต่เป็นการนำแผนพัฒนาของรัฐบาลส่วนกลางมากำหนดในแผนพัฒนาภาคใต้ ในทางปฏิบัติมีการผลักดันให้เกิดระบบการขนส่ง และโครงข่ายคมนาคมอย่างเป็นรูปธรรมมากกว่าแผนด้านอื่นๆ ทั้งยังเชื่อมโยงเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมหนักเพิ่มเติม ผ่านการกำหนดยุทธศาสตร์ย่อย ได้แก่ 1.การพัฒนาท่าเรือน้ำลึกสำหรับการส่งสินค้าออกและนำเข้าที่ปากบารา 2.การพัฒนาสะพานเศรษฐกิจสายสตูล-สงขลา และ 3.การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีการโครงการขุดเจาะอุโมงค์ไทย-เปอร์ลิส เพื่อเชื่อมการเดินทางระหว่างไทยกับมาเลเซีย โดยขุดเจาะอุโมงค์ผ่านเทือกเขาสันกาลาศีรี และตัดผ่านป่าชายเลน ระยะทางรวม 12 กม. นอกจากนี้ยังมีประเด็นในการขอใช้พื้นที่อุทยานหมู่เกาะเกตราจำนวน 4,730 ไร่ เพื่อใช้เป็นที่ก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกปากบารา

2.) *บทบาทและความเคลื่อนไหวของเครือข่ายประชาชนติดตามแผนพัฒนาจังหวัดสตูลต่อการจัดกิจกรรมในพื้นที่* มีความต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มรวมกลุ่มเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2553 เป็นต้นมา ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายดังกล่าวมีอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน (เดือนมิถุนายน 2556) การเคลื่อนไหวของประชาชนชาวจังหวัดสตูลเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาที่ 2 ปีมาแล้ว ผ่านการเรียกร้องในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อถามหาถึงความเป็นมา และข้อเท็จจริงที่จะเกิดขึ้นภายใต้โครงการท่าเรือน้ำลึกปากบารา และเกิดการรวมตัวขึ้นในนาม “เครือข่ายประชาชนติดตามแผนพัฒนาจังหวัดสตูล” เครือข่ายดังกล่าวเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขของกลุ่มคนหลากหลาย ทั้งแกนนำชุมชน ปัญญาชน นักกิจกรรมทางสังคม ศิลปิน พ่อค้า ชาวประมง ชาวสวน องค์กรท้องถิ่นและอื่น ๆ ครอบคลุมจังหวัดสตูล มีการร่วมกันดำเนินกิจกรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างการเรียนรู้ด้านการพัฒนาบนฐานทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน และการรู้เท่าทัน

แนวนโยบายการพัฒนาจากภาครัฐสู่ชุมชน มีความหลากหลายด้านเนื้อหาในแต่ละองค์กร มีความเป็นชุมชน สร้างสำนักสาธารณะและกระบวนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง และสามารถเชื่อมโยงเป็น ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการสร้างพลังประชาชนในชุมชนที่เกิดขึ้นด้วยสำนักสาธารณะร่วม และการรับรู้ที่เท่าทันโดยผ่านการทำกิจกรรมร่วมกันในชุมชนนั้น จะสร้างความต่อเนื่องของกิจกรรมที่เกิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาตัวเองของคนในชุมชน เพราะพวกเขารู้สึกมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในระดับต่างๆ เพื่อที่จะกำหนดความต้องการของตนในชุมชน ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนา

เครือข่ายรักจังสตูล : การรวมตัวขององค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่ปากบารา

เครือข่ายรักจังสตูลเป็นการรวมตัวของคนทำงานจากภาคประชาสังคม องค์กรพัฒนาเอกชน หน่วยงานราชการในพื้นที่ องค์กรท้องถิ่น กลุ่มชุมชนและประชาชนชาวตำบลปากน้ำ อ.ละงู จ.สตูล ในการร่วมกิจกรรมซึ่งประกอบด้วย 22 องค์กรเครือข่าย หากพิจารณาตามลักษณะและองค์ประกอบขององค์กรที่ขับเคลื่อนกิจกรรมในพื้นที่ พบว่า ลักษณะขององค์กรมีความหลากหลายในเนื้อหาและรูปแบบกิจกรรมขององค์กร และหากพิจารณาตามระดับความเข้มข้นในการร่วมดำเนินกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และกิจกรรมรณรงค์ในพื้นที่สามารถจำแนกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับเล็ก (S) ระดับกลาง (M) และระดับกว้าง (L) สำหรับการมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนสามารถจำแนกได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับเล็ก คือองค์กรที่ปฏิบัติกิจกรรมในพื้นที่รอบอ่าวปากบาราหรือในตำบลปากน้ำ 2) ระดับกลาง คือองค์กรที่ทำงานครอบคลุมพื้นที่ครอบคลุมในจังหวัดสตูล และ 3) ระดับกว้าง คือองค์กรที่ร่วมสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมหรือมีส่วนร่วมเฉพาะกิจกรรมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา

ข้อเสนอแนะแนวทางการขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่ปากบารา

ข้อเสนอแนะแนวทางการขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่

ระดับชุมชน

- 1) ควรเพิ่มการใช้มิติศาสนาอิสลามในการขับเคลื่อนและการดำเนินกิจกรรมในพื้นที่
- 2) เพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับชุมชนและชุมชนกับเครือข่ายให้มากขึ้น
- 3) พัฒนาและเสริมศักยภาพแกนนำชุมชน ผู้นำชุมชน อาสาสมัครชุมชน หรือเยาวชนในชุมชนในการเข้าถึงเครือข่ายภายนอก

- 4) ควรสร้างความเข้าใจและสร้างกิจกรรมร่วม เพื่อให้เกิดการขยายความร่วมมือผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่นและชุมชนให้มากขึ้น

ระดับองค์กรและเครือข่าย

- 1) องค์กรเครือข่ายจึงควรเร่งสร้างความร่วมมือและประสานกิจกรรมกับท้องถิ่น ท้องถิ่น หน่วยราชการในพื้นที่และนอกพื้นที่ปากบารา
- 2) การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของพื้นที่ปากบาราสามารถดำเนินการได้ดี และกลุ่มรักจัง... สตูล ยังเป็นกลุ่มที่สามารถกำหนดยุทธศาสตร์ร่วมได้ดี แต่อาจต้องมีการเปิดพื้นที่ให้ชุมชนได้เห็นยุทธศาสตร์ในระยะยาว และกำหนดบทบาทของเครือข่ายให้เหมาะสม
- 3) เพิ่มเติมวิธีการหรือกิจกรรมที่เสริมสร้างการกลุ่มองค์กรในระดับชุมชน หมู่บ้านหรือตำบล เพื่อสามารถสร้างความเข้มแข็งในชุมชนอีกทางหนึ่งด้วย
- 4) สร้างเครือข่ายในระดับชาติและนานาชาติด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและการรักษาทรัพยากรทางทะเลเพื่อให้เครือข่ายเหล่านั้นได้หนุนเสริมการดำเนินการของกลุ่มในพื้นที่

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ลักษณะ ความสัมพันธ์และการดำเนินงานของเครือข่ายองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนกับการพัฒนาพื้นที่ปากบารา จังหวัดสตูล โดยใช้วิธีการศึกษาวิจัยแบบผสม (Mixed Methods) ทั้งการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มย่อย รวมถึงการใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณคือการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่จำนวน 400 ราย

ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพขององค์กรภาคประชาสังคมที่ดำเนินกิจกรรมในพื้นที่อย่างต่อเนื่องมีจำนวน 10 องค์กร ได้แก่ ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น จ.สตูล สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน ชมรมประมงพื้นบ้าน สภาพัฒนาการเมือง สภาองค์กรชุมชน ต.ปากน้ำ และสภาองค์กรชุมชน อ.ละงู โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล สมาคมรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ภาคใต้ เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภค กลุ่ม REEF GARDIAN และกลุ่มอนุรักษ์อ่าวปากบารา ทั้งที่เป็นองค์กรจากชุมชน องค์กรที่ประชาชนเข้าร่วมและองค์กรที่ร่วมมือกับภาครัฐ ส่วนขององค์กรพัฒนาเอกชนจะมีเจ้าหน้าที่ประจำในพื้นที่จำนวน 2 องค์กร ได้แก่ สมาคมรักษ์ทะเลไทย และมูลนิธิอันดามัน ซึ่งทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์กันเชิงพื้นที่และทำกิจกรรมร่วมกันคือเครือข่ายประชาชนติดตามแผนพัฒนาจังหวัดสตูล มี 2 กิจกรรมหลักประกอบด้วย 1) การทำงานภายในชุมชน ได้แก่ การเสริมองค์ความรู้ชุมชน จัดกิจกรรมและเคลื่อนไหวร่วมในการต่อต้านโครงการทำเรื่อน้ำลึกปากบารา และ 2) การทำงานภายนอกชุมชน ได้แก่ การสร้างเครือข่ายรักจังสตูลเป็นเครือข่ายร่วมระหว่างองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชน และการ

แสดงจุดยืนการแก้ปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรและการต่อต้านโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของรัฐอันเนื่องมาจากนโยบายสาธารณะ

ผลการสำรวจความต้องการการพัฒนาในพื้นที่ปากบารา พบว่าปัญหาหลักของชุมชนคือ ยาเสพติด โครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก การว่างงาน ความยากจนและการทะเลาะวิวาทในชุมชน ส่วนระดับความไว้วางใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน พบว่า ประชาชนให้ความไว้วางใจกับบุคลากรด้านสาธารณสุข เครือข่ายรักจังสตูล เครือข่ายประชาชนติดตามแผนพัฒนาพื้นที่ปากบาราและจังหวัดสตูลในระดับปานกลาง และให้ความไว้วางใจในการเข้าร่วมกับพัฒนากรและศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) ในระดับน้อย ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นหากมีโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกในพื้นที่นั้น ประชาชนในพื้นที่เห็นว่าอาจขาดแหล่งทำมาหากินและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ (ร้อยละ 78.8) ต้องย้ายที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 75.5) เกิดมลพิษที่ส่งผลต่อสุขภาพ (ร้อยละ 73.8) วิถีชีวิตเดิมสูญหาย (ร้อยละ 70.0) และผลกระทบต่อการท่องเที่ยว (69.8) จึงเห็นได้ว่าปัญหาหลักที่ประชาชนในพื้นที่กังวลมากกว่าครึ่งคือการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

สำหรับการมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนสามารถจำแนกได้เป็น 3 ระดับ คือ 1) ระดับเล็ก คือองค์กรที่ปฏิบัติกิจกรรมในพื้นที่รอบอ่าวปากบาราหรือในตำบลปากน้ำ 2) ระดับกลาง คือองค์กรที่ทำงานครอบคลุมพื้นที่ครอบคลุมในจังหวัดสตูล และ 3) ระดับกว้าง คือองค์กรที่ร่วมสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมหรือมีส่วนร่วมเฉพาะกิจกรรมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา การศึกษานี้มีข้อเสนอแนะ 2 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับชุมชน โดยให้เครือข่ายเพิ่มการใช้มิติทางศาสนาและวัฒนธรรมในการขับเคลื่อนกิจกรรม เพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายและชุมชน ซึ่งผู้นำท้องถิ่นต้องให้ความร่วมมือ และ 2) ระดับองค์กรและเครือข่าย ควรสร้างความร่วมมือทำความเข้าใจและประสานงานร่วมกับชุมชน โดยใช้ “กลุ่มรักจังสตูล” เป็นหลักในการจัดเวทีให้ข้อมูลและควรสร้างความร่วมมือทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด ระดับชาติและนานาชาติ ในการหนุนเสริมการทำงานในพื้นที่

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
บทสรุปผู้บริหาร	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญรูปภาพ	ด
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตการศึกษาของการวิจัย	4
1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย	4
1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย	5
1.6 ระยะเวลาทำการวิจัยและแผนการดำเนินงาน	6
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรประชาสังคม	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรพัฒนาเอกชน	18
2.3 การมีส่วนร่วมของชุมชน	22
2.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ปากบารา	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ระยะเวลาดำเนินการวิจัย	54
3.2 พื้นที่และวิธีการศึกษา	54
3.3 ขั้นตอนและแนวทางการวิจัย	55
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	61

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 เครือข่ายองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชน ที่ดำเนินกิจกรรมในพื้นที่ปากบารา	62
4.2 สถานการณ์และความเคลื่อนไหวของเครือข่ายต่อพื้นที่ปากบารา	66
4.3 กระบวนการทำงานของเครือข่ายติดตามแผนจังหวัดสตูล	81
4.4 การศึกษาเชิงสำรวจความต้องการของประชาชนต่อการพัฒนา พื้นที่ปากบารา	83
4.5 ทิศทางของเครือข่ายในการดำเนินกิจกรรมในพื้นที่ปากบารา	95
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	
5.1 ความเคลื่อนไหวขององค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชน ที่ดำเนินกิจกรรมในพื้นที่ปากบารา	98
5.2 ความสัมพันธ์ขององค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชน ที่ดำเนินกิจกรรมในพื้นที่ปากบารา	104
5.3 เครือข่ายรักจัง...สตูล: การรวมตัวขององค์กรภาคประชาสังคม และองค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่ปากบารา	104
5.4 ข้อเสนอแนะแนวทางการขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมขององค์กร ภาคประชาสังคม และองค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่ปากบารา	107
บรรณานุกรม	109
ภาคผนวก ก	115
ประวัติคณะนักวิจัย	122

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	สรุปองค์ประกอบสำคัญของประชาสังคม	16
ตารางที่ 2	สรุปยุทธศาสตร์แผนพัฒนาที่เชื่อมโยงต่อการพัฒนาพื้นที่ปากบารา	51
ตารางที่ 3	ประเด็นคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์	56
ตารางที่ 4	รายชื่อหมู่บ้าน และจำนวนประชากรจำแนกรายหมู่บ้าน	58
ตารางที่ 5	รายชื่อหมู่บ้าน จำนวนประชากร และขนาดประชากรตัวอย่าง	60
ตารางที่ 6	ความสัมพันธ์ขององค์กรภาคประชาสังคม (CSOs) และ องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) ที่อยู่ในเครือข่ายประชาชน ติดตามแผนพัฒนาจังหวัดสตูล	63
ตารางที่ 7	จำนวนประชากรที่ศึกษา	84
ตารางที่ 8	ขนาดของตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	84
ตารางที่ 9	สถานการณ์ปัญหาของชุมชนในพื้นที่ปากบารา	85
ตารางที่ 10	ระดับความไว้วางใจต่อหน่วยงานที่มีบทบาทกับชุมชน	87
ตารางที่ 11	ระดับความถี่ในการเข้าร่วมทำกิจกรรมของคนในชุมชนกับหน่วยงานต่างๆ	89
ตารางที่ 12	ระดับความไว้วางใจในการเข้าร่วมทำกิจกรรมของคนในชุมชนกับ หน่วยงานต่าง ๆ	90
ตารางที่ 13	ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นหากมีโครงการทำเรื่อน้ำลึก และอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในพื้นที่ปากบารา	92
ตารางที่ 14	สถานการณ์ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายองค์กรประชาสังคมและ องค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่ปากบารา (2552-2556)	99
ตารางที่ 15	ระดับการมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชน พื้นที่ปากบารา	107

สารบัญญรูปภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1	กรอบแนวคิดการวิจัย	5
ภาพที่ 2	รูปแบบการปฏิสัมพันธ์ของภาคประชาสังคมต่อภาครัฐและเอกชน	9
ภาพที่ 3	ระดับขั้นการมีส่วนร่วมของประชาชน	27
ภาพที่ 4	ระดับการมีส่วนร่วมของ The International Association for Public Participation	29
ภาพที่ 5	ประเด็นที่เกี่ยวกับโลจิสติกส์ขนส่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	37
ภาพที่ 6	สรุปแผนงาน/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์กระทรวงคมนาคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ พ.ศ. 2555-2559	39
ภาพที่ 7	ประตูการขนส่งด้านทะเลอันดามัน และสะพานเศรษฐกิจ	40
ภาพที่ 8	สรุปวิธีการดำเนินงานของเครือข่ายติดตามแผนพัฒนา จ.สตูล ในระดับต่างๆ	83